

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 90. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm4020.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I den pudsige Historie om *Hermes*, der stjal *Apollo's* Kiør er det nemlig blevet klart for mine Øine, at Græker-Aanden afbilder det udviklede Forhold, der allerede tidlig begyndte at finde Sted mellem det *mundtlige* og det saakaldte *skrevne Ord*, og skiøndt det rimeligviis ikke kan more Alle saameget som hvem der selv fusker paa at være baade Taler og Skribent, saa synes mig dog, det maa have noget morsomt for Alle at see den tørre, strængt videnskabelige Undersøgelse, som det nu er blevet: hvad *Mund* og *Pen* har tilfælles, pludselig forvandlet til en pudsig Tyvs-Sag og Tusk-Handel mellem Halv-Brødrene *Hermes* og *Apollo*. At nemlig *Apollo* er den Poetiske Ordfører eller *Skjalde-Munden*, forudsætter jeg naturligviis, og skiøndt jeg aldrig før har hørt tale om hans *Kiør*, der gaae paa Græs i *Pierien*, hvor netop *Muserne* boer, saa kan jeg dog strax giætte mig til, at det maa være *Kiør*, som *Muserne* kan være bekiendt at *malke*, billedlig talt altsaa "*Billed-Sproget*" selv, som vi alle veed, Poesien paa en Maade nærer sig af. Tænker vi os nu en Haand, der hittede paa *Billed-Skriften* eller Hieroglypherne, med et Tegn omtrent for hvert Billed-Ord, da seer vi, hvordan *Hermes* i *Vuggen* kunde stjæle *Apollo's* Kiør, og at han virkelig har stjaalet dem ikke blot i Grækenland, men allevegne, hvor Pennen selv paa Poesiens Ene⁹¹mærker afløste *Munden*, det er, desværre, kun alt for sandt. Intet var derfor lettere end at oversætte hele den pudsige Mythe i et baade langt og lærd, følgelig ogsaa kiedsommeligt Indlæg af *Munden* imod Pennen, og altsaa mod *Haanden*, der ikke alt for ærlig er kommet til sit Mesterskab i boglig Konst og blevet *Herold* baade for Olympens og Underverdenens Guder, men dels kan jeg jo nok vide, De kommer ikke her for at kiede Dem, og dels klæder det en gammel Skribent kun meget daarlig at gaae irecte med Pennen, saa det er bedst at springe Rettergangen over, med den Bemærkning, at et magert Forlig har altid været bedre end en feed Proces, saa *Apollo* gjorde sagtens bedst i, da hans *Kiør* engang var stjaalet, at sælge dem til Tyven for Røver-Kiøb; thi det var det aabenbar, selv naar man ved *Lyren*, som man maa, forstaaer det *velklingende* Vers! Selv *Guld-Staven*, som *Apollo* siden solgte *Hermes* for *Hyrde-Fløiten*, nytter det vel ikke at gjøre ham stridig, men jeg maa dog udtrykkelig bemærke, at det blev den *Græske* *Apollo's* egen Sag og kan ikke binde den *Nordiske*; thi det er mit ramme Alvor, at selv saa udmærket en *Poetisk Literatur* som den *Græske* var kiøbt meget for dyrt, naar *Skjalde-Munden* skulde forstumme, og det skedte virkelig i *Grækenland*, saa det var ikke uden Aarsag, at man der, naar et muntert Selskab pludselig blev *taus* og stille, altid sagde: nu kom *Hermes*! Det synes nemlig vel, at et skrevet poetisk Værk er en reen Vinding, da der jo altid og allevegne findes *Munde*, der kan laane det Mæle, men deri tager man mærkelig fejl; thi dels er der hos Herrer saavel som hos Damer stor *Forskjel* paa *Munde*, saa det ingenlunde er enhver *Mund*, der kan gjøre de Døde levende, og dels gaaer det *Digte-Konsten* med *Billed-Sproget*, som det gik *Hermes* med *Apollo's* Kiør, hvoraf han maatte slagte To, 92sikkerlig netop de Største og Bedste, for at finde Rum til Resten i sit Indelukke. Naar derfor Pennen ogsaa i Poesien kommer til at raade for *Munden*, da bliver Talen ikke længer en Strøm fra Livets Væld, der henriver og vederkvæger, men *Bedemands-Stil*, som alle *Hermes-Talerne* hos *Homer*, og de Poetiske Skrifter synke da ned til hvad de nu er i Grækenland: talende Mindesmærker ved Poesiens Grav!